

Дондосини. 20. 7. 1944.

Прочувай, Франко Асене, Не отговори
набрел на твоето куче тигаре.
Откажи пристигналите вълци - сваку-
аран и змеи - изди деня в сагди сини
бави, а козени - долен и пичи!
Евакуираните германци, е бонесть страна
и без стък! - Гърци, погребани и от-
гребани за нигде и нигде непотребни.
Разарисаха ни Англичаните в селата
и по могодините. А добре стхм в „ма-
лини“ на нашта братска сферица; и
добре стхм хранени със вкусни манди
си гордица... Ех, не стхм франц стхм-
ски, не бе ни „мама“ родила, но си шибка
роднически - „кама ден, кама година...
„Майко“ не ми се обади, мама със
Пинка се свадя; Аз съм прикрепен
към Сил, а бајко Кози - в София.

Смарагда, нашта сестрица, в Раднево
ситиска думица си тринт си дредни
девица. Меде те знаем - в Сумица!
Да си ни нил и здравички... Почай-
вай Франко Асене - рдето ти падне, ка-
мене! Не си Асено без „Майка“ - без
майка и без казана... От мойте деца
и Сил пращат ти пощата - Умил.

Пинка подробно и често за твоите своба
мечесте! За твоите тани мерици, за твоите
гери мустафи..

P.S. Съзена си стхм в Койчаре
на гости на едно магаре.